

2.000 Kč ročně. Rekursní soud zamítl dlužníkův návrh. Důvody: Právem stěžuje si vymáhající věřitelka na to, že první soud s poukazem k § 330 druhý odstavec ex. ř. rozhodl, že dlužníku musí zůstatí volným roční důchod 2.000 Kč. Neboť exekuční řád neustanovuje při vnučené správě nemovitosti a práv všeobecně, že dlužníku musí zůstatí volným určitý peníz, řečené ustanovení vztahuje se jen na výměny a dlužník ani netvrdí, že zabavené právo jest výměnou, nýbrž žádá přiznání výživného jen proto, že exekucí ztratí jediný pramen své výživy. To však není zákonným důvodem k obmezení exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Exekuční řád ve svém oddílu, jednajícím o vnučené správě (§§ 97 až 132 ex. ř.) neustanovuje nikde, že by dlužníku musila zůstatí volnou určitá částka z výtěžku vnučené správy nutná k jeho výživě, a nepochybil proto rekursní soud, když zamítl návrh stěžovatelův v tomto směru.

Čís. 12141.

Povinný a jiní účastníci mohou si stěžovati (§ 68 ex. ř.) na nezákonné provedení dražby svršků výkonným orgánem, třebaže byli při dražbě a neučinili proti ní námitek.

Právo uplatnití vadnost dražební vyhlášky stížností podle § 68 ex. ř. proti dražbě nelze povinnému upřítí z důvodu, že se měl na dražbu připravit a vadnost vyhlášky ohlásití výkonnému orgánu.

Exekuční soud, shledav závadu při výkonu dražby svršků a zjedná vaje nápravu podle § 68 ex. ř., může zrušití dražbu a příklep a jest po případě i oprávněn zakázati vydražiteli zcizení, zatížení a nakládání s vydraženými svršky. K vůli nápravě jest exekuční soud oprávněn naříditi i vrácení vydražených svršků vydražitelem, předpokládajíc, že se vrácení může státí bez porušení práv, jichž jinak vydražitel nabytí, na příklad tím, že jsa držitelem bezelstným, učinil na vydražené svršky náklad, pro něž mu náleží zadržovací právo podle §§ 471, 331 obč. zák., nebo že svršky ty bezelstně zcizití (§ 329 obč. zák.). O těchto nárocích nepřisluší rozhodovati exekučnímu soudu v exekučním řízení, nýbrž lze o nich rozhodovati jen ve sporu.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1932, R II 414/32.)

Při vnučené dražbě svršků byl prodán také autobus, jenž nebyl uveden v dražební vyhlášce na soudní desce ani na obecní desce, byl však uveden ve vyhláškách, jež dostali od soudu dlužník a vymáhající věřitelé. Stížnosti dlužníka podle § 68 ex. ř., v níž navrhoval, by dražba a udělení příklepu ohledně autobusu byly zrušeny jako zmatečné a by vydražiteli bylo uloženo po pravomoci usnesení vrátiti autobus soudu a by mu bylo zakázáno, do té doby autobus zciziti, zatížití, zavaditi a jakkoliv s ním nakládati soud prvé stolice v celém rozsahu vyhověl s tím, že po pravomoci usnesení bude nařízena dražba autobusu.

Rekursní soud vyhověl rekursům vydražitele a jednoho z vymáhajících věřitelů a změnil napadené usnesení v ten rozum, že se stížnost dlužníka odmítá. Důvody: Rekursní soud má stížnosti za odůvodněné potud, že povinná strana nebyla k rekursu oprávněna, pokud se týče oprávnění preklusí pozbyla. Dlužník byl při dražbě, měl se na dražbu připravit a vadu vyhlášky oznámiti hned výkonnému orgánu, který by buď vyžádal rozhodnutí exekučního soudu a do té doby od dražby upustil, nebo dražbu provedl, v tom případě ovšem nicotně. Nevytkl-li dlužník vadu při dražbě, jest vyloučen podle názoru rekursního soudu ze stížnosti proti dražbě a proti příklepu podle obdoby § 187 ex. ř. Rekursní soud je si vědom, že předpisy o odporu proti příklepu nemovitosti neplatí v dražebním řízení na movitosti, a shodně s praxí přiznává exekučnímu soudu právo zrušit dražbu a příklep pro formální vady, ale má za to, že neublíží právům účastníků na stížnost, když prohlásí, že si na dražbu pro vadnost vyhlášky nemohou stěžovat osoby, které se dražby zúčastnily, ať již je to dlužník nebo některý věřitel nebo vydražitel. Právě tak jako výkonný orgán se má přesvědčiti, zda dražba je řádně připravena, i ostatní účastníci musí věnovati své věci tolik pozornosti, by včas mohli upozorniti na závady a v souzeném případě tedy podle obdoby dražeb na nemovitosti nejpozději při dražebním roku, jinak by se vnesly do dražebního řízení průtahy a nejistota, jež by neposloužily zejména věřitelům.

Nejvyšší soud změnil napadené usnesení v části, jíž bylo změněno usnesení prvního soudu ve výroku o zrušení dražby a příklepu a ve výroku o zákazu vydražitelce zciziti, zatížit, zavaditi a jakkoli s vydraženým autobusem naložiti v ten rozum, že obnovil usnesení prvního soudu; jinak změnil napadené usnesení tak, že zrušil usnesení prvního soudu, pokud jím bylo vydražitelce nařizeno vrátiti vydražený autobus, a prvnímu soudu nařídil, by doplně řízení, o návrhu stížnosti povinné strany podle § 68 ex. ř. na vrácení autobusu do držení povinné strany pod exekucí, znova rozhodl.

Důvody:

Rekursní soud vyhověl stížnostem vydražitelky a vymáhající věřitelky tím způsobem, že odmítl stížnost povinného, protože prý k ní není oprávněn, ježto byl při dražbě přítomen a nic nevytýkal. S tímto názorem rekursního soudu nelze souhlasiti. Nehledíc ani k tomu, že stěžovatelé neuplatnili v rekursech, že povinný nemá oprávnění k rekursu podle § 65 ex. ř., nýbrž vydražitelka uplatňovala jen, že v přítomnosti povinného při dražbě a v neuplatňování námitek jest spatřovati schválení, nelze povinnému upřít právo ke stížnosti podle § 68 ex. ř. z důvodu, že byl dražbě přítomen a nečinil námitek. To zákon nikde nestanoví. Nelze to dovozovati ani z obdoby § 187 ex. ř. Při dražbě nemovitých věcí jest právo odporovati provedené dražbě a příklepu upraveno zvláštním opravným prostředkem odporu proti příklepu. Ale z toho, že při dražbě movitých věcí zákon tento zvláštní opravný prostředek nepřijal, nelze usuzovati, že si povinný a jiné účastněné strany nemohou proti nezákonnému provedení dražby stěžovati, když byly při dražbě a neučinily proti ní námitek. Právě i pro tyto případy platí ustanovení § 68 ex. ř.,

uplatňuje-li se nezákonnost při výkonu dražby, nebo všeobecné právo k rekursu podle § 65 ex. ř. pro jiné závady při povolení. Ježto vyhlášení dražby a její provedení není úkonem soudcovským, nýbrž při dražbě movitostí je ponecháno výkonným orgánům, není přípustný proti vadě vyhlášky a proti vadnému provedení dražby rekurs podle § 65 ex. ř., nýbrž stížnost podle § 68 ex. ř. Rekursní soud neprávem uznává stížnost podle § 68 ex. ř. za nepřipustnou, protože se povinný měl na dražbu připravit a vadnost vyhlášky ohlásit výkonnému orgánu. Péči o řádné vyhlášení dražby neukládá zákon povinnému, nýbrž výkonnému orgánu. Tento se má podle § 273 druhý odstavec ex. ř. včas před dražebním rokem přesvědčiti, zda povolení dražby bylo doručeno účastníkům a také, zda vyhláška byla řádně uveřejněna, a shledá-li závadu, má to oznámiti exekučnímu soudu. Jest tedy vadou provedené dražby, když se výkonný orgán o vadnosti vyhlášky nepřesvědčí, a nepodá o něm povinnou zprávu exekučnímu soudu. K řádnosti vyhlášky náleží, by v ní byly uvedeny mimo čas a místo dražby i věci do dražby dané podle svého druhu. Tomuto požadavku nebylo vyhověno, any ve vyhlášce byly uvedeny jako předmět dražby jen odstředivka a benzinový motor, ale nikoliv autobus. Jak zjednatí nápravu, bylo věcí posouzení exekučního soudu, do jehož rozhodnutí příslušela stranám i po případě vydražiteli stížnost. Proto bylo správné rozhodnutí prvního soudu, jenž pro závadu při výkonu dražby zrušil dražbu a příklep. Rovněž právem zakázal exekuční soud vydražiteli zcizení, zatížení a nakládání s autobusem. Zákon ponechává exekučnímu soudu, by zjednal nápravu, neurčiv blíže, jakým způsobem se tak státi může nebo má. Je-li k nápravě třeba zákazu, jak jej vydal exekuční soud, může jej vydati a exekuční soud vydal jej právem, protože k nápravě bylo třeba zajištění, by vydražitel s autem na úkor věřitelů vymáhajících a povinného nenaložil zcizením nebo jinak. K sjednání nápravy byl by exekuční soud oprávněn naříditi i vrácení vydraženého předmětu vydražitelem, ale to jen v případě, že se vrácení mohlo státi bez porušení práv, jichž jinak vydražitel nabyt, na př. tím, že, jsa držitelem poctivým, učinil na vydražený předmět náklad, pro nějž mu náleží zadržovací právo podle §§ 471, 331 obč. zák., nebo že předmět ten bezelstně zcizil (§ 329 obč. zák.). O nárocích těch nepřísluší rozhodovati exekučnímu soudci v exekučním řízení, nýbrž lze o nich rozhodnouti jen ve sporu. Proto může exekuční soudce naříditi vydražiteli vrácení vydraženého předmětu jen, když vydražitel nemá nárok neb obrany, o nichž jest sporem rozhodnouti a když to v exekučním řízení bylo zjištěno jako nesporná okolnost výsledkem účastníků, zejména vydražitele. Vznese-li vydražitel v exekučním řízení nároky nebo obrany, o nichž lze rozhodnouti jen sporem, musí se exekuční soud omeziti na prohlášení dražby za neplatnou a vyřízení nároku na vrácení vydraženého předmětu ponechati sporu mezi povinným nebo vymáhajícím věřitelem a vydražitelem. Ježto první soudce nezjistil podmínky, za nichž mohl naříditi vrácení vydraženého autobusu a strany a vydražitele o nich nevyšlechl, je řízení v tom směru vadné a proto bylo usnesení prvního soudu, pokud nařízeno jím vrácení autobusu, změnou usnesení rekursního soudu zrušiti a naříditi doplnění výsledkem stran a vydražitele, jinak však usnesení prvního soudu obnoviti.